

ära ostivad ja siina suure palee üles ehitatavad. Pärast oma mehe surma kauples madaam Boucicaut omaš määramata suures kaupluses edasi, sellesamas mõttes nagu oma mehe ajalgi, muud kui tema heategemine kasvas päevast päeva. Tema ehitas wana meestele elamiseks suure maja, oma kodukülasse, kus ta pärit oli, 2 kooli, ühe silla, mis 400000 pranti maksis, kinkis baigemajadele wäga palju priiõhtasid, Pariisi linna waestele kangel talwe ajal 1879 30000 tehti, Pasteuri asutusele, kus hullu loerabest hammustatud arstitakse, 150000 pranti, ühe wanaduse hoolekandmise asutuse heaks 3 miljoni pranti. Alamatele teenritele asutas ta ka hoolekandmise kapitali. — Nii kaugele jõudis üks libtlabane müüja naesterahwas! Tõeste imestamise ja auustamise wäärt teod! Mine, katsu ja tee nõndasammuti! — — —

21. Juunil 1887 pidas Inglismaa kuningaana **Wiktoria** oma 40-ne aastast walituse püha. Kui ta ühe Suurbritannia auujärje peale sai, siis oli ta 18 aastat wana. Juubelpüha algas 20. Juunil 1887 a. tänujumalateenistusega. Pidule olivad kõigest maailma jagudest miljoniid Londonisse kokku tulnud. Riisugust pidu polnud maailm enne iialgi näinud.

1. Jaanuaril 1888 pühitses katoliiku kiriku pealtkarija **paapst Leo XIII.** oma 50-ne aastast pidu Rooma linnas, Peetrikirikus, mis kõige suurem jumalakoda terwes ristikoguduses on. Paapst ise pidas jumalateenistuse. Seda pidu peeti kõige suurema kirikliku toredusega — laulu ja mänguga.

Aasta 1887 oli mitmele maale suur õnnetuse aasta. Helmeetslas langes üks jagu ilusast **Jugi** linnast äkitselt järwesie, mille juures ka mitu inimest surma sai. **Wisla** ja **Elbe** jõgede kallastel oli aastal 1888 **suur wesi**, mis palju külasid ja põldusid ära uhtis ja kõik ära neelas, mis põllumehele iganes oli.

Põõrame wiimaks weel filmi oma kitsama kodumaa poole! Aastal 1887. suri Akadeemikus **Dr. F. J. Wiedemann** ära. „See leinasõnum sünnitas meie terwe Gesti rahwa juures südameiliku laastundmust. Gestirahwal on se õnn, et see suur teadumees suure osa omaist elust Gestikeele heaks on elanud. Tema suur sõnaraamat, grammatik ja raamat „Gestlaste ssemisest ja wälimisest elust“ on kui kolm jäädawat nurgakivi, mille peale keeleteadlased

wõiwad edasi ehitada, la siis, kui lord seda keelt enam ei peaks kõneldamagi. Gestlastel on asja, seda kuulsat **Isamaa** poegaja suurt keeleuurijat oma kõige paremate meeste ritta panna ja temale hana põhja tänn järele saata. Nii hana kui Gesti keel kõlab, kõlab ka tema auntsutaja ja barija Akadeemikus **Wiedemanni** mälestus sooja südames.

Siin peame ka weel **Johann Kunder**’it mälestama, kes 12. Aprillil 1888 Peeterburisse ära suri. Temast pidi Aleksandri koolile jubataja saama. Nüüd on nad mõlemad kadunud, kuid nende mälestus on meile jäänud. „Kunder kirjutas Gesti koolidele mitmed õpetuse raamatud, mitmed näitemängud, paar „Laste raamatut“ j. m. m. Ta oli ka aastal 1885 ja 1886 nädalalehe „Reelejabutaja“ toimetajaks. Seltisdes pidas ta sagedaste õpetlikka kõnensid ja wõttis Gesti elust ja olust kõigiti osa.“

Meie koolielus on tähet wiimasel aastal äkilised ja suured muudatused olnud.

Lühike jutustus Wene ajalooft.

Tatarlased laastawad Wenemaad. „Kui pilne ei käi, siis ei löö talupoeg risti ente,“ räägib Wene wanasõna. Nagu pilne kuuma sume ajal õhku puhastab ja wärskeks teeb, nõnda teewad wiletsused ja õnnetused inimest targaks, sunniwad teda terawamine waatama enese ja oma tegude peale.

Eis kõik meie õnnetused suuremalt osalt tule meie ümb- ühendusest; see on ju wana tutaw asi: Kus pole üht meelt ega ühendust, seal pole ka edasi saamist ja õnne ei ühesgi asjas.

Ennised Wene wärstid waatasiwad Wenemaa peale nagu oma pärismaa peale; nad jagasiwad seda oma lastele ühtwiisi. Wärsti sugukond oli suur. Wenemaa sai nõnda paljudels üksiluteks wärstiriikideks jagatud: Wida linna, seda wärstiriiki. Igauks tahtis oma pead elada, leegi ei tahtnud teise sõna kuulda, waid tahtis wanem teiste üle olla. Ühendusel ei olnud siin mitte asupaika, sest iga wärst muretses ainult enese cest, tahtis ainult oma wärstiriiki linnitada.

Tälid tuliwad: Wend tõusis wenna wastu. Selle aja laulit räägib wärstide tülidest järgmiselt: „Sell ajal sgis maa tülidest, risti 1563 püha Wladimiri laste elu, wärstide tülidest oli Wene-